

венцитѣ го избрали за *свещеникѣ*, та хемъ служель въ църква по български, хемъ училь народа и децата. Когато жена му умрѣла, свещеникѣ Стойко билъ ржкоположенъ за владика, подъ име *епископѣ Софроний*. Презъ 1794 г. въ България скитали много турски непокорни войски и грабили народа. Въ

Епископѣ Софроний

града Враца никой гръцки владика не смѣялъ да отиде, защото ги било страхъ отъ башибозуци и турски кърджалии-разбойници. Гърцитѣ заповѣдали на *Софрония* той да иде на опасното мѣсто. Съ голѣмъ куражъ и любовь къмъ българитѣ Софроний се решилъ и отишълъ за владика въ Враца. Много мжки и неволи прекаралъ тамъ. Турцитѣ го